

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

23.4.2008

B6-0179/2008 }
B6-0182/2008 }
B6-0184/2008 }
B6-0194/2008 }
B6-0200/2008 }
B6-0206/2008 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu złożyli

- Michael Gahler, Charles Tannock, Bernd Posselt, Eija-Riitta Korhola, Tunne Kelam, Urszula Gacek, Jana Hybášková, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Hannes Swoboda, Paulo Casaca, w imieniu grupy politycznej PSE
- Marios Matsakis, Marielle De Sarnez, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Roberta Angelilli, Cristiana Muscardini, w imieniu grupy politycznej UEN
- Angelika Beer, Raül Romeva i Rueda, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Umberto Guidoni, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- PSE (B6-0179/2008)
- GUE/NGL (B6-0182/2008)
- PPE-DE (B6-0184/2008)
- UEN (B6-0194/2008)
- ALDE (B6-0200/2008)
- Verts/ALE (B6-0206/2008)

w sprawie Iranu

RC\720980PL.doc

PE401.480v01-00}
PE401.483v01-00}
PE401.485v01-00}
PE401.495v01-00}
PE401.501v01-00}
PE401.507v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Iranu

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację Rady z 25 lutego 2008 r. w sprawie wniosku legislacyjnego w sprawie prawa karnego w Iranie,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucje dotyczące przestrzegania praw człowieka, w szczególności rezolucje przyjęte w dniach 25 października 2007 r.¹ i 31 stycznia 2008 r.²,
 - uwzględniając sprawozdanie³ Komisji Spraw Zagranicznych w sprawie rocznego sprawozdania UE z zakresu sytuacji praw człowieka na świecie w roku 2007 i polityki UE w tej dziedzinie,
 - uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a w szczególności rezolucję 62/168 Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu, przyjętą w dniu 18 grudnia 2007 r.,
 - uwzględniając rezolucję 62/149 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Konwencję o prawach dziecka, których stroną jest Iran,
 - uwzględniając drugie posiedzenie międzyparlamentarne Parlamentu Europejskiego i parlamentu Iranu, które odbyło się w Teheranie w dniach od 7 do 9 grudnia 2007 r. i sprawozdanie w tej sprawie,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od rozpoczęcia kampanii pod hasłem „milion podpisów” na rzecz równości kobiet i mężczyzn w Iranie w dniu 27 sierpnia 2006 r. ponad 70 działaczy zostało aresztowanych lub padło ofiarą innych prześladowań z powodu podejmowania przez nich pokojowych wysiłków na rzecz przeforsowania zmiany ustawodawstwa; mając na uwadze, że strona internetowa kampanii była wielokrotnie blokowana przez władze,
- B. mając na uwadze, że działacze na rzecz praw kobiet w Iranie poddawani są coraz większym represjom, że ponad stu z nich aresztowano, przesłuchiowano lub skazano w ostatnich dwóch latach, a rząd pobrał ponad milion euro kaucji; mając na uwadze, że zlikwidowano media występujące w obronie praw kobiet, w tym najbardziej znany magazyn broniący praw kobiet

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0488.

² Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0031.

³ A6-0153/2008.

„Zanan”, który istniał przez ponad 17 lat i został zamknięty w dniu 28 stycznia 2008 r.,

- C. mając na uwadze, że w dniu 8 kwietnia został aresztowany wybitny uczestnik kampanii, działacz na rzecz praw kobiet i ochrony środowiska, Khadijeh Moghaddam i że zwolniono go dopiero niedawno po wniesieniu wysokiej kaucji w wysokości biliona riali (około 50 000 euro),
- D. mając na uwadze, że ogólna sytuacja w zakresie praw człowieka w Iranie od 2005 r. nieustannie się pogarsza i mając na uwadze, że w 2007 r. liczba samych egzekucji niemalże się podwoiła, w wyniku czego Iran stał się krajem o największej liczbie egzekucji na jednego mieszkańca po Arabii Saudyjskiej oraz że oba te kraje wraz Jemenem są jedynymi trzema krajami, w których dokonuje się egzekucji za przestępstwa popełnione przez osoby poniżej 18. roku życia,
- E. mając na uwadze, że co najmniej dziesięciu kobietom – Iranie, Khayrieh, Kobrae N., Fatemeh, Ashrafie Kalhori, Shamameh Ghorbani, Leyli Ghomi, Hajarze oraz siostrom Zohreh i Azarze Kabiriniat, a także dwóm mężczyznom Abdollahowi Farivariemu i niewymienionemu z nazwiska obywatelowi afgańskiemu grozi nadal niebezpieczeństwo ukamienowania,
- F. mając na uwadze, że Mokarrameh Ebrahimi została skazana na karę śmierci przez ukamienowanie wraz ze swoim partnerem i ojcem jej dzieci z powodu utrzymywania związku pozamałżeńskiego – czynu, który nie stanowi przestępstwa według międzynarodowych norm prawnych; mając na uwadze, że Mokarrameh Ebrahimi została ułaskawiona przez Najwyższego Przywódcę ajatollaha Ali Chamenei`a po 11 latach więzienia i zwolniona w dniu 17 marca 2008 r. wraz ze swoim młodszym pięcioletnim synem, lecz niestety dopiero po tym, jak jej partner Ja'Far Kiani został ukamienowany w lipcu 2007 r.,
- G. mając na uwadze ważny krok, jakim jest niedawne unieważnienie przez prezesa Sądu Najwyższego Mahmouda Hashemi Shahroudiego wyroku skazującego za morderstwo wydanego na Shahłę Jahed, „tymczasową żonę”, po tym jak znaleziono braki proceduralne w pierwotnym dochodzeniu, w wyniku którego została ona uznana za winną morderstwa „stałej żony” swojego „tymczasowego męża”,
- H. mając na uwadze, że w ostatnich latach nastąpiły pewne korzystne zmiany w zakresie praw kobiet, w szczególności zwiększyła się dolna granica wieku zawierania małżeństw dla dziewcząt z 9 do 13 lat, rozwiedzione matki mogą zachować prawo do opieki nad synami do 7 roku życia (poprzednio jedynie do 2 roku życia), kobiety mogą być doradcami prawnymi, wnieść sprawę o rozwód lub odmówić wyrażenia zgody na wzięcie przez swego męża drugiej żony,
- I. mając na uwadze, że ostatnio w irańskim Madżlisie przedstawiono jednak projekt ustawy w sprawie ochrony rodziny, który ma na celu dalsze usankcjonowanie poligamii, tymczasowych małżeństw, jednostronnego prawa mężczyzn do arbitralnego rozwodu i opieki nad dzieckiem,

- J. mając na uwadze, iż Iran wciąż nie jest stroną Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt uwolnienia Khadijeh Moghaddamy i Mokarrameh Ebrahimi oraz zauważa rolę Najwyższego Przywódcy oraz prezesa Sądu Najwyższego w tych sprawach; wzywa do uwolnienia Shahli Jahed;
 2. zdecydowanie potępia represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego w Iranie, w tym wobec obrońców praw kobiet, do których należą uczestnicy kampanii pod hasłem „milion podpisów”; wzywa władze irańskie, by zaprzestały nękania, zastraszania i prześladowania tych osób, które w pokojowy sposób korzystają ze swoich praw do wolności wypowiedzi, zgromadzeń i stowarzyszeń oraz by bezwarunkowo zwolniły wszystkich więźniów sumienia; przypomina swoje rezolucje w tej sprawie z 25 października 2007 r. i 31 stycznia 2008 r.;
 3. uznaje aktywną i ważną rolę, jaką odgrywają kobiety w irańskim społeczeństwie mimo utrzymujących się dużych nierówności prawnych, co może być źródłem inspiracji i nadziei dla kobiet w innych krajach tego regionu;
 4. wzywa irański parlament i rząd, by zmieniły dyskryminujące ustawodawstwo irańskie, które między innymi wyklucza możliwość sprawowania przez kobiety większości wyższych stanowisk w państwie i stanowisk sędziowskich, odmawia im równych z mężczyznami praw w zakresie małżeństwa, rozwodu, opieki nad dzieckiem i spadku oraz ustanawia, że zeznania kobiet przed sądem są tylko w połowie tyle warte co w zeznania mężczyzn; uważa, że w pewnych okolicznościach nierówność ta może przyczyniać się do popełniania przez kobiety aktów przemocy;
 5. ponownie zdecydowanie potępia karę śmierci w ogóle, wzywa do natychmiastowego wprowadzenia moratorium na egzekucje w Iranie i jest zbulwersowany faktem, że w tym kraju wykonuje się najwięcej na świecie egzekucji na nieletnich przestępcach oraz że nadal nie wprowadzono w pełni moratorium na wykonywanie kary ukamienowania;
 6. zwraca uwagę na wytyczne wydane ostatnio przez prezesa Sądu Najwyższego Sharoudiego w sprawie zakazu publicznych egzekucji bez wcześniejszej zgody i w sprawie aresztu tymczasowego przez długi okres bez przedstawienia zarzutów;
 7. wzywa posłów do nowo wybranego Medżlisu o szybkie przystąpienie do czekającej reformy irańskiego kodeksu karnego, która ma na celu w szczególności zniesienie kary ukamienowania i egzekucji nieletnich przestępców, dążenie do wprowadzenia moratorium na karę śmierci, dostosowanie irańskiego ustawodawstwa do międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka oraz ratyfikację Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
 8. wzywa Radę i Komisję, aby nadal starannie monitorowały sytuację w zakresie praw człowieka w Iranie, poruszały z władzami konkretne przypadki naruszania praw człowieka w Iranie i aby w pierwszej połowie 2008 r. przedłożyły Parlamentowi kompleksowe

RC\720980PL.doc

PE401.480v01-00}
PE401.483v01-00}
PE401.485v01-00}
PE401.495v01-00}
PE401.501v01-00}
PE401.507v01-00} RC1

sprawozdanie w tej sprawie, zawierające propozycje projektów, które mogłyby zostać sfinansowane w ramach europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka;

9. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. WPZiB, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, prezesowi Sądu Najwyższego Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.